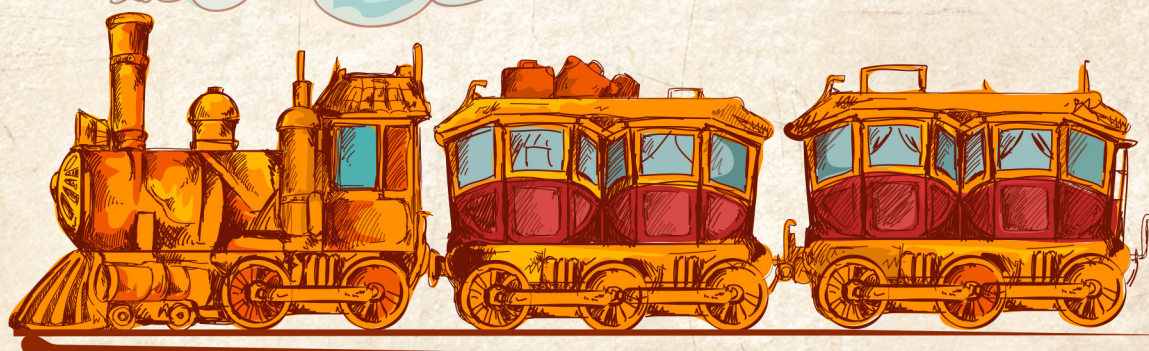

قطار ایمان

درس پنجم:

واگن مشارکت

هدف: من فرزند خدا هستم، پس با خواهر و برادرانم در همه چیز شریک میشوم.

آیات مربوطه: اعمال ۲: ۴۲

گروه سنی: ۹ - ۱۲

سخنی با مربی

در این درسنامه نونهالان می‌آموزند که خدای ما، خدای رابطه است و مشارکت داشتن در زندگی روزمره در ایمان مسیحی ما اهمیت دارد و لازم هست بدانیم که مشارکت داشتن فقط با اعضای بدن مسیح نیست بلکه با هر انسان دیگری می‌توان مشارکت داشت و این مشارکت و ارتباط باعث ایجاد شناخت بیشتر می‌شود. خداوند در پیدایش باب ۲ : ۱۸ می‌گوید نیکو نیست آدم تنها بماند. در این درسنامه می‌آموزند که مشارکت سالم داشتن مهم است و فقط هدف این نیست که انجام شود، بلکه دلیل این روابط مهم است که آن محبت خداوند می‌باشد.

آمادگی برای ورود به داستان

برای بازی گروهی مربی باید از قبل کاردستی مربوط به بازی را آماده کند. کلمات آیه اعمال ۲ : ۴۲ را کپی گرفته به هر زبانی که بچه‌ها مسلط هستند. تعداد کلمات این آیه ۲۱ عدد است که شامل آدرس آیه هم می‌شود. از بچه‌ها بخواهید که کاغذ‌های کپی شده که کلمات روی آن نوشته شده را در کنارهم بچینند تا آیه به صورت درست خوانده شود.

نکته: این بازی گروهی می‌باشد. بچه‌ها را به دو گروه تقسیم کنید. و هر گروه زودتر آیه را تکمیل کرد برنده است.

ورود به دنیای کتاب مقدس:

بچه‌ها به نظر شما آیا انسان در تنهایی قادر هست دیگران را محبت کند؟ (اجازه دهید یک یا دو نفر جواب دهند) و بعد از جواب در ادامه بگویید تا وقتی مشارکت و ارتباطی در میان نباشد، نمی‌توانیم محبت را به کسی ابراز کنیم کلام خدا (کتاب مقدس) هم ما را در مشارکت کردن با خدا و با دیگران راهنمایی و هدایت کرده است.

بچه‌ها وقتی معلم در مدرسه یک پروژه را اعلام می‌کند که چند نفر باهم این پروژه را انجام بدهند اعضای گروه با هم جمع می‌شوند و در مورد آن موضوع با هم صحبت می‌کنند و هرکدام از آن اعضا یک چیز را آماده می‌کنند و با هم در ارتباط هستند و با هم مشارکت دارند، و در همین مسیر شاید همین اعضا گروه که با هم هستند اختلاف نظر هم داشته باشند ولی با هم در آماده کردن آن پروژه اتحاد دارند، چون ما به تنهایی نمی‌توانیم مشارکت داشته باشیم و به کمک هم و راهنمایی‌های یکدیگر نیاز داریم.

امروز وقتی در کلیسا جمع می‌شویم یک هدف داریم و آن هدف پرستش خدا است. بخاطر این هدف هست که ارتباط‌های ما با هم تبدیل به مشارکت سالم می‌شود در مشارکت‌های سالم که هدفی خاص دارند دیگر تفاوت بین ما مهم نیست، حتی اگر اختلاف نظر و سلیقه داشته باشیم، یا تفاوت زبان و قومیت داشته باشیم یا حتی در گروه‌های سنی مختلف باشیم، این نه تنها ایراد یا مشکل نیست بلکه مشارکت‌های ما را زیبا تر و پرستش‌های ما را عمیق تر می‌کند این تفاوت‌ها باعث می‌شود که هم مدل‌های مختلف پرستش را یاد بگیریم، و هم رابطه ما با یکدیگر عمیق تر شود.

وقتی نیاز به کمک و صحبت داریم چه جایی بهتر از این مشارکت‌های سالم در بین خواهر یا برادرانمان هست؟ پس لازم هست که با هم مشارکت داشته باشیم و با هم رابطه برقرار کنیم تا بتوانیم به یکدیگر کمک کنیم و به سوالهای هم جواب بدهیم.

بنابراین امروز خدا از ما می‌خواهد که ما هم در کلیسا در همه مشارکت‌ها سهیم باشیم با اتحاد در کنار خواهر و برادرانمان بایستیم و به هم محبت کنیم. این ما هستیم که با این مشارکت‌های سالم و درستمان می‌توانیم برای دوستان بیرون از کلیسا الگوی خوبی باشیم. و این مشارکت مسیحی در زندگی ایمانی ما باعث رشد خود ما می‌شود و ما همیشه می‌توانیم در کلیسا همه با هم دعا کنیم و خداوند را پرستش کنیم و همه با هم یکدل باشیم و به یکدیگر محبت کنیم.

اعمال رسولان ۲: ۴۲ را برای بچه‌ها بخوانید.

(آنان خود را وقف تعلیم یافتن از رسولان و رفاقت و پاره کردن نان و دعا کردند.)

در کتاب مقدس در همین آیه از مشارکت کردن ایمانداران با یکدیگر می‌گوید که در همه چیز شریک بودند و به یکدیگر کمک می‌کردند و آنها با خوشی در کنار هم بودند. با یکدیگر غذا می‌خوردند و به نیازهای یکدیگر کمک می‌کردند و با هم مشارکت می‌کردند و همه با هم خدا را پرستش می‌کردند و دعا می‌کردند و رابطه‌ای سالم داشتند.

نتیجه گیری:

امروز ما نتیجه می‌گیریم که به عنوان فرزندان محبوب خدا با دوستانمان و اطرافیانمان مشارکتی سالم داشته باشیم و مثل شاگردان و رسولان که همه با هم یکدل بودند و در همه چیز شریک بودند و به یکدیگر کمک می‌کردند ما هم همچون آنها در مشارکت‌ها به نیازهای دوستان و اطرافیانمان توجه کنیم و به آنها محبت کنیم و این مشارکت‌های سالم ما نشان می‌دهد که ما شاگردان عیسی هستیم و حتی اگر در مشارکت‌هایمان با دوستانمان ناراحتی هم اتفاق بیافتد، ما نباید رابطه‌مان با آنها سرد شود بلکه باید این مشارکت را قوی‌تر کنیم و باهم برای آن مشکل یا ناراحتی دعا کنیم و آن را حل کنیم تا همیشه این رابطه و مشارکت برقرار بماند.

کارگاه اجرایی:

یک بشقاب میوه خرد شده برای کل کلاس تهیه کنید (فقط یک بشقاب) از بچه‌ها بخواهید تا دور یک میز بنشینند و بشقاب میوه را دست به دست بچرخانند و با هم میوه بخورند و متوجه شوند که در یک بشقاب با هم شریک هستند. و در انتها برای همدیگر دعا کنند.

آیه حفظی

اعمال ۲: ۴۲ را بچه‌ها یاد بگیرند و برای جلسه آینده آماده باشند.

" آنان خود را وقف تعلیم یافتن از رسولان و رفاقت و پاره کردن نان و دعا کردند. "